

Άγιος Ανατόλιος

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο άγιος Ανατόλιος ήταν πρεσβύτερος και αποκρισάριος (αντιπρόσωπος εκκλησιαστικής αρχής) της Εκκλησίας της Αλεξανδρείας. Κατά το έτος 449 μ.Χ., επί της βασιλείας Θεοδοσίου Β' του Μικρού (408-450 μ.Χ.), έγινε πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Στον πατριαρχικό θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως προώθησε τον Ανατόλιο ο κακόδοξος (μονοφυσίτης) πατριάρχης Αλεξανδρείας Διόσκορος Α' (444-451 μ.Χ.), ελπίζοντας ότι θα τον έχει συνήγορο της κακοδοξίας του. Όμως δεν κατόρθωσε τίπο-τε από τα κακούργα σχέδιά του. Και πραγματικά, πρώτος ο μακαριστός Ανατόλιος, στη Σύνοδο που συνήλθε στη Χαλκηδόνα (Δ' Οικουμενική Σύνοδος) το 451 μ.Χ., υπέγραψε την καθαίρεση του Διοσκόρου και ενέταξε στα δίπτυχα το όνομα του αγίου Φλαβιανού, πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως (446-449 μ.Χ.), τον οποίο είχε καθαιρέσει ο Διόσκορος κατά τη ληστρική λεγόμενη Σύνοδο, που είχε γίνει στην Έφεσο το 449 μ.Χ. Επιπλέον ο Ανατόλιος έστειλε και εγκύκλιες επιστολές στους κατά τόπον επισκόπους και τους προέτρεπε να αναθεματίζουν τους αιρεσιάρχες.

Ο άγιος Ανατόλιος, αφού διαποίμανε ορθοδόξως την Εκκλησία, παρέδωσε το πνεύμα του στο Θεό, θανατωθείς άδικα από τους αιρετικούς, κατά το έτος 458 μ.Χ. Στον πατριαρχικό δε θρόνο άφησε ως διάδοχό του τον αγιώτατο Γεννάδιο Α' (458-471 μ.Χ.).

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Θεολόγου-Φιλολόγου-Λυκειάρχου, Με τους Αγίους μας (Ιούλιος), σ. 10-12)